

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, dnia 07.12.2009 r.

LEX.I.0911/ 93 /09

***Rada Miasta Milanówka
ul. Kościuszki 45
05-822 Milanówek***

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 w związku z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz.1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162 poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz.1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, oraz z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz.974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009r. Nr 52, poz.420).

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 352/XXX/09 Rady Miasta Milanówka z dnia 27 października 2009 r. w sprawie uznania za pomnik przyrody głazu narzutowego w zakresie § 3 uchwały, ust. 3 i 4 oraz uchwały Nr 353/XXX/09 Rady Miasta Milanówka z dnia 27 października 2009 r. w sprawie uznania za pomnik przyrody drzewa gatunku: dąb szypułkowy (*Quercus robur L.*) w zakresie § 3 uchwały ust. 2, 5 i 6.

Uzasadnienie

W dniu 27 października 2009r. Rada Miasta Milanówka podjęła uchwałę Nr 352/XXX/09 w sprawie uznania za pomnik przyrody głazu narzutowego o obw. 435 cm, położonego przy zbiegu ulic Grudowskiej i Prostej na działce nr ew. 37 w obr. 06-05 stanowiącej własność Miasta Milanówka. Paragraf 3 omawianej uchwały wprowadza zakazy w stosunku do pomnika przyrody, w tym ust. 3 przepisu ustanawia zakaz:

„wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości”, natomiast ust. 4 przepisu wprowadza zakaz: „zaśmiecania obiektu i terenu wokół niego”.

Uchwałą Nr 353/XXX/09 z dnia 27 października 2009r. Rada Miasta Milanówka uznaje za pomnik przyrody drzewo gatunku: dąb szypułkowy o obw. pnia 425 cm, znajdujący się przy ul. Żabie Oczko nr ew. 50 w obr. 05-21 w Milanówku. W treści paragrafu § 3 uchwały w ust. 2, znalazł się zakaz: „wykonywania prac naziemnych w promieniu 15 m od pnia drzew z wyjątkiem prac, na które zostanie wydane zezwolenie Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody”, w ust. 5 zakaz dotyczący: „wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości” oraz w ust. 6 omawianego przepisu zakaz: „zaśmiecania obiektu i terenu wokół niego”.

Obie uchwały podjęto na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1 i art. 18 ust 2 pkt. 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 44 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2009r. Nr 151, poz. 1220).

W toku przeprowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, iż ww. uchwały we wskazanym zakresie są niezgodne z prawem. Organ nadzoru badając legalność przedmiotowych uchwał stwierdził, że regulacja odnosząca się do ustanawiania zakazów w stosunku do pomników przyrody zawarta w § 3 uchwały Nr 352/XXX/09 w ust. 3 i 4 oraz § 3 uchwały Nr 353/XXX/09 w ust. 2, 5 i 6 pozostaje w sprzeczności z art. 44 ust. 1 i 2 w związku z art. 45 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody.

Zgodnie z treścią art. 44 ustawy o ochronie przyrody ustanowienie pomnika przyrody, następuje w drodze uchwały rady gminy, uchwała ta musi określać nazwę danego obiektu lub obszaru, jego położenie, sprawującego nadzór, szczególne cele ochrony, a w razie potrzeby ustalenia dotyczące jego czynnej ochrony oraz zakazy właściwe dla tego obiektu, obszaru lub jego części, wybrane spośród zakazów wymienionych enumeratywnie w art. 45 ust. 1. Artykuł 45 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody wprowadza następujące zakazy:

- 1) niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu lub obszaru;
- 2) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 3) uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby;
- 4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;

- 5) likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 6) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;
- 7) zmiany sposobu użytkowania ziemi;
- 8) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 9) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 10) zbioru, niszczenia, uszkodzenia roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych, utworzonych w celu ochrony stanowisk, siedlisk lub ostoi roślin i grzybów chronionych;
- 11) umieszczania tablic reklamowych.

Unormowania art. 45 ust.1 zawierają zamknięty katalog zakazów. Z dyspozycji art. 44 ust. 2 wynika uprawnienie rady do wyboru tylko tych zakazów, które zostały określone w art. 45 ust. 1 co oznacza, że Rada Miasta nie posiada prawa do wprowadzenia do treści uchwały zakazów ponad te enumeratywnie wymienione, wynikające z treści ww. przepisu. Tym samym organ administracji nie może modyfikować ani poszerzać katalogu zakazów o inne uregulowania. Ograniczenia z art. 45 ust. 1 ustawy zostały sformułowane przez ustawodawcę na tyle precyzyjnie, że ich zastosowanie w praktyce nie powinno budzić większych wątpliwości.

W świetle powyższego – w ocenie organu nadzoru – wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Miastu przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, iż rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały z mocy prawa w części objętej rozstrzygnięciem, z dniem jego doręczenia.

WOJEWÓDZA MAZOWIECKI
Jacek Kozłowski